

[Løje.]

der har stillet sig mest stejlt, naar der var Tale om at faa ordnet økonomiske Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse har Ordet for en kort Bemærkning.

Larsen-Badse: Jeg konstaterer med Tilfredshed, at der fra alle Sider, ogsaa Ministerens, er udtalt Ønske om gennem Udvalgets videre Behandling af Sagen at naa til et gunstigt Resultat — jeg er kun klar over, at det, den ene vil kalde gunstigt, vil den anden maaske kalde mindre gunstigt, men til at opnaa det bedst mulige Resultat vil jeg gerne tilsige min Støtte.

Jeg vil anmode det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der ikke kunde tiltræde min Fortolkning af Udtrykket „hvile i sig selv“, om at læse Spalte 1220 i Landstingets Forhandling 1932—33. Der vil det ærede Medlem se, at selv Handelsministeren gaar ud fra som givet, at det er Folketingsudvalgets Opfattelse, at Pengene kun kan komme Roedyrkerne til gode. Det er altsaa ikke noget, jeg har fundet paa, det var en almindelig Tro dengang, og Handelsministeren har givet Udtryk for, at det var Udvalgets Opfattelse.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Handelsminister, at for saa vidt der ikke var blevet indført denne Bestemmelse i § 4, vilde der naturligvis ikke fra nogen Side, ikke heller fra Roedyrernes Side, være rejst Krav om Efterbetaling af nogen Art. Naar derfor Kravet er rejst, er det med Loven i Haand, de kommer; hvorvidt de kan blive tilfredsstillet, er en Sag for sig, det vil Rigsdagen formentlig til sin Tid komme til at afgøre, men der er ikke noget uberettiget i, at de kommer, det er fuldkommen i Overensstemmelse med Loven, det er fuldkommen i Overensstemmelse med den Betænkning, der er afgivet, hvori der stod, at der tilsigtes at nedsætte deres Risiko, da Udbyttet erfaringsmæssigt kan svinge stærkt fra den ene Gang til den anden. Det er i Overensstemmelse med de Ord, Ordføreren for Folketingsudvalget, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, udtalte ved anden Behandling af Lovforslaget af 1933:

„Jeg vil da slutte med at udtale, at den Bemyndigelse, som Loven her lægger i Ministerens Haand, har Udvalget Grund til at tro vil blive udøvet paa en saadan Maade, at alle de Faktorer, jeg her har

nævnt, vil kunne siges at blive tilfredsstillede ved Ordningen.“

Det er Baggrunden for, at vi gaar ind for dette, og denne Baggrund synes jeg er rimelig og plausibel nok.

A. M. Hansen: Det maa bero paa en Fejlhøring, naar den højtærede Minister mener, at jeg skulde have udtalt mig om, hvad Ministeren kunde være bekendt eller ikke være bekendt. Det har jeg selvfølgelig ikke udtalt mig om, hvad Fortrykket vil vise, naar det foreligger. Det, jeg har sagt, er, at jeg fandt det ikke ret og rimeligt, at Sukkerfabrikkerne skulde være sikret baade paa den ene og den anden Maade, medens Roedyrkerne maatte tage hele Risikoen.

Og dernæst maa jeg sige til den højtærede Minister, at naar han selv siger, at det er Folketinget, der skal tage Bestemmelse om Anvendelsen af de 4,2 Mill. Kr., altsaa af Overskuddet, saa undrer jeg mig over, at den højtærede Minister kan komme her og sige, at Pengene er brugt. Jeg er ikke klar over, at Folketinget har taget nogen Beslutning derom.

Hans Hansen (Rørby): Jeg skal straks rette den omtalte Misforstaaelse; det var mig, der udtalte, at jeg ikke syntes, den højtærede Minister kunde være det bekendt, men jeg sagde det med den Begrundelse, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen nu fremsatte.

Jeg beklager, at den højtærede Handelsminister ikke gav mig Svar paa Spørgsmaalet om, hvor stor Raasukkerprisen er for det, man anskaffede. Jeg ved meget godt, at der skal lægges Raffineringsudgifter til, ca. 3 Øre pr. kg, og det er ogsaa rigtigt, at der er Told og Skat og Tillægsafgifter ved alle mulige Lejligheder, for hele Sukkerordningen er næsten kun Skat.

Naar Handelsministeren siger, at det er et Beskæftigelsesspørgsmaal, vil jeg i højeste Grad bestride, at det er rigtigt, thi Forholdet er det, at Forbruget af Sukker her i Landet er 180 000 t, og i Henhold til den højtærede Handelsministers Oplysninger om Indkøb af Raasukker er Fordyrelsen i Dag 18—20 Øre pr. kg, naar det kommer ud til Forbrugerne, det vil sige, Fordyrelsen er 36 Mill. Kr. Vi talte i Gaar om Konverteringen, og der blev udtalt Mistillid til den højtærede Indenrigsminister, men jeg sagde, at jeg vilde ikke være med paa det Grundlag, der var Tale om, jeg vil hellere være med til at konvertere det til en Mis-